

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. március 12. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A halált okozó testi sértés büntette miatt **I. r. vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2018. november 25. napján kihirdetett . . ./20. számú ítéletét helybenhagyja.

I. r. vádlott lakcímeszám.

I n d o k o l á s

A Nyíregyházi Törvényszék a 2018. szeptember 25. napján kelt . . ./20. számú ítéletével **I. r. vádlott** és **II. r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki emberölés büntetében, mint társtetteseket [Btk. 160. § (1) bekezdés], s ezért őket személyenként 9 évi börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, valamint a bűnügyi költségről is.

A törvényszék ítélete ellen a vádlottak és a védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a fellebbviteli főügyészség az átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak védői a fellebbezéseiket írásban is megindokolták. **I. r. vádlott** védőjének álláspontja szerint „az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett a tényekre és ezáltal a megállapított tényállás teljes mértékben megalapozatlan”... „az igazságügyi orvosszakértői véleményben megegyező bántalmazások vonatkozásában csakis a tanú 8 tanúvallomását fogadta el”, akinek a vallomása azonban életszerűtlen, önellentmondásos és elfogadhatatlan. Kifejti, hogy „biztos vagyok benne, hogy ha annyi rendbeli és olyan típusú mechanizmussal történik a sértett bántalmazása, mint ahogy tanú 8 elmondja, akkor a mai okostelefonok világában nem egy vagy két felvétel született volna a brutális bántalmazásról”. Ezzel szemben „tanú 20, illetve az 1. számú tanú jelen cselekményhez teljesen kívülállóként köthető, sem a sértetthez és baráti köréhez nem tartoznak, sem pedig a vádlottakhoz semmi közük nincs. Úgy gondolom, már ez is olyan ok, ami miatt az ő vallomásukra támaszkodni lehet, és amit a rendőrségen önszántukból elmondtak, egy külön nyomozati munkát kellett volna adjon a nyomozóhatóságnak”... s „teljesen érthetetlen, hogy az elsőfokú törvényszék miért zárta ki ezen vallomásokat”.

II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint „a sértetti vallomásra tényállást alapítani nem lehet”, úgy ítéli meg, hogy „a kerítésen kívüli bántalmazás egyértelműen megállapítható. Az, hogy ennek ki volt az elkövetője, annak megítélése nyilván nem a védelem dolga” ... „**II. r. vádlott** viszont a halálos eredmény okozója semmiképpen nem lehetett”. Elemzi tanú 8 és tanú 7 tanúk vallomásait, s végső következtetése szerint „**II. r. vádlott** bűnösségét teljes bizonyossággal csak súlyos testi sértés büntetnének kísérletében látjuk megállapíthatónak, amelyért a büntetlen előéletű vádlottal szemben a

büntetési célok egyértelműen elérhetők végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztéssel is". II. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásához csatolta ... által közjegyző előtt tett nyilatkozatát, azonban erre nézve sem a fellebbezés indokolásában, sem a tárgyaláson bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a törvényszék részben az 1998. évi XIX. törvény, részben a büntetőeljárásról szóló, 2018. július 1. napjától hatályos 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján folytatta le a büntetőeljárást. A Be. 870. § (1) bekezdése kimondja, hogy „Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza”.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítélet tábla a Be. 599. §-ában írt nyilvános ülést tűzött, melyen a jelenlévő ügyész az átiratában foglaltakat, míg a vádlottak védői a fellebbezés indokolásában írtakat egyaránt fenntartották. A védők az elsődlegesen felmentésre irányuló kérelmüket kiegészítették, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványukkal is.

Az ítélet tábla a törvényszék fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a Be. 590. § (1), illetve (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárási hibát vétett akkor, amikor a **SÉRTETT** nyomozati vallomását úgy vonta értékelési körébe, hogy azt a tárgyaláson nem ismertette. Ezen eljárási szabálysértés kiküszöbölésére az ítélet tábla a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyalásra áttérve a Be. 594. § (1) bekezdése alkalmazásával bizonyítást vett fel, s ennek keretében ismertette **SÉRTETT** nyomozati vallomásait, mellyel orvosolta a törvényszék által vétett eljárási hibát.

Az ítélet tábla megállapította továbbá, hogy a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomó részt megalapozott, azonban azt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következőkkel:

- **I. r. vádlott** elítélésének a feltüntetését az ítélet tábla a Btk. 97. § (2) bekezdésére figyelemmel mellőzi, mivel azt a beszerzett erkölcsi bizonyítvány már nem tartalmazza.
- A sértett **DÁTUM** napján született, a vádbeli időpontban pedig ittas állapotban volt.
- A sértett sérüléseit összesen minimálisan 8-10 rendbeli erőbehatás hozta létre.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. §-ában felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 593. § (3) bekezdése alapján.

A törvényszék beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat. Kihallgatta a vádlottakat, 26 tanút, meghallgatta a szakértőket, teljesítette az ügyész és a védők által előterjesztett bizonyítási indítványokat, s a tényállás alapos tisztázása végett helyszíni tárgyalást is tartott. Ezzel a törvényszék maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének, melyet alátámaszt azon tény is, hogy a 2018. szeptember 4-én tartott tárgyalási napon bizonyítási indítványt senki sem terjesztett elő.

A törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat a mérlegelési körébe vonta, s meggyőző és a logika szabályainak is mindenben megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította.

II. r. vádlott védője nem terjesztette elő bizonyítási indítványként ... tanúkenti meghallgatását, de a csatolt okirat tartalmának az ismertetését sem. Az ítéletábra álláspontja szerint a bizonyítás e körbeni továbbfejlesztése szükségtelen, az a törvényszék által rögzített tényállástól eltérő tényállás megállapítását nem eredményezhetné.

A védelmi fellebbezések kizárólag az első fokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadják, amely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethet.

A másodfokon irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére, s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is, mely körben a törvényszék által kifejtettekkel az ítéletábra egyetért.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további enyhítő körülmény **I. r. vádlott** büntetlen előélete, s értelemszerűen az, hogy „korábban már volt büntetve”, súlyosítóként figyelembe nem vehető.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék megfelelően értékelte mindkét vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a Btk. 79. §-ában írt célokat - a középértéket el nem érő - 9 évi börtönbüntetés és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával látta elérhetőnek. A büntetés enyhítésére az ítéletábra egyik vádlott esetében sem látott alapot, s mivel a törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Végül rögzítette az ítéletábra **I. r. vádlott** megváltozott lakcímét is.

Debrecen, 2019. március 12.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék . . ./20. számú ítélete az ítéletábra végzésével jogerős.

Debrecen, 2019. március 12.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
-kiadó-